

Nr. crt.	Teme și texte	Pag.
1	Inițiere. Oameni și profesii	2
2	Aș putea să devin... contabil. <i>Micul prinț</i> de A. de Saint-Exupéry	3
3	Aș putea să devin... economist. <i>Hagi Tudose</i> de B. Șt. Delavrancea	10
4	Aș putea să devin... sportiv. <i>Tabăra</i> de L. Sachar	18
5	Aș putea să devin... cartograf. <i>Contele de Monte-Cristo</i> de Al. Dumas	25
6	Aș putea să devin... asistent medical. <i>Minunea</i> de J. R. Palacio	32
7	Aș putea să devin... organizator de nunți. <i>Nunta Zamfirei</i> de G. Coșbuc	39
8	Aș putea să devin... pictor. <i>Pe urmele lui Vermeer</i> de B. Balliett	46
9	Aș putea să devin... istoric. <i>Copii în cătușele Siberiei</i> de S. Vangheli	54
10	Aș putea să devin... medic veterinar. <i>La grădina zoologică</i> de M. Sorescu	60
11	Aș putea să devin... redactor. <i>Cultura FA</i> de E. Lungu	65
12	Proiectul meu de carieră (autoevaluare)	71

Respect: *Nu contează ce meserie ai, contează să fii cel mai bun.*

/Abraham Lincoln/

1. Stabilește, cu ajutorul dicționarului, asemănările și deosebirile dintre următoarele noțiuni.

Profesie

Meserie

Ocupație

Carieră

2. Alcătuieste un clustering cu profesiile membrilor familiei tale extinse și realizează o statistică în baza propriilor observații:

- domeniile de activitate: _____
- cei mai ocupați: _____
- au cel mai mult timp liber după serviciu: _____
- sunt cei mai obosiți după orele de lucru: _____
- solicită cea mai multă autoperfecționare: _____
- studii de lungă durată: _____
- cel mai bine remunerați: _____

3. La alegerea unei profesii va trebui să ții cont de mai multe criterii cumulate. Astfel îți vei asigura rezultate profesionale și satisfacție pe termen lung. Enumeră factorii care te-ar ajuta să devii „cel mai bun”, după cum te îndeamnă autorul mottoului.

4. Imaginează-ți că un coleg a îmbrățișat deja profesia la care a visat. Încearcă să ghicești profesia simulând interviul de mai jos:

- De ce ai ales această ocupație?
- Ce așteaptă societatea de la tine?
- Ce vis urmezi în drumul carierei tale?
- Ce satisfacție îți furnizează ocupația zilnică?
- Ce oportunități îți oferă programul de muncă?
- De ce consideri că îndeplinești o muncă plăcută și utilă?

5. Evaluează cât de mult i se potrivește colegului/colegei profesia aleasă.
6. Sugerează-i o altă ocupație sau aptitudinile personale pe care ar trebui să și le dezvolte pentru atingerea visului.
7. Recomandă-i anumite cărți care ar putea să-l ghideze în descoperirea vocației.
8. Scrie o scurtă urare pentru un prieten care se angajează la un anumit serviciu.

ATELIERUL II

MICUL PRINȚ de ANTOINE de SAINT-EXUPÉRY

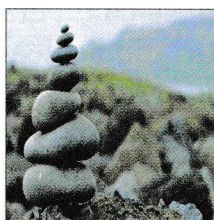
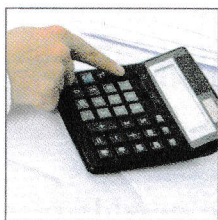
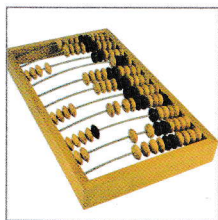
Motto: *Pentru a fi fericit trebuie doar să te gândești că undeva, printre milioane de stele, este ființa iubită.*

/Antoine de Saint-Exupéry/

SPRE TEXT

1. Observă imaginile. Care este ideea comună a acestora?
2. Ordonează imaginile, indicând, prin cifrele I, II, III, IV, succesiunea perioadelor de utilizare a acestora.

GHEMUL NARAȚIUNII

După ce a făcut o pană la motor, personajul narator ajunge în deșertul Sahara. Acolo face cunoștință cu micul prinț, un băiețel curios, venit pe Terra de pe asteroidul 612. Naratorul află că micul prinț și-a părăsit casa pentru a descoperi alte planete și a cunoaște lumea. Află ce planete a descoperit în călătoria sa cosmică micul prinț, lecturând fragmentul propus, dar și cartea integrală.

Cea de-a patra planetă era a unui businessman. Omul acesta era atât de ocupat, încât nici măcar nu-și înalță capul când sosi micul prinț.

– Bună ziua, spuse micul prinț. Vi s-a stins țigara.

– Trei și cu doi fac cinci. Cinci și cu șapte, doisprezece. Doisprezece și cu trei, cincisprezece. Bună ziua. Cincisprezece și cu șapte, douăzeci și doi. Douăzeci și doi și cu șase, douăzeci și opt. N-am timp s-o aprind. Douăzeci și șase și cu cinci, treizeci și unu. Uff! Face, deci, cinci sute unu milioane șase sute douăzeci și două de mii șapte sute treizeci și una.

– Cinci sute de milioane de ce?

– Hai? Tot aicea ești? Cinci sute de milioane de... nu mai știi... Am atâta treabă! Eu sunt un om serios, nu mă țin de baliverne! Doi și cu cinci, șapte...

– Cinci sute de milioane de ce? stăruie micul prinț, care în viața lui nu renunțase la o întrebare, odată ce-o pusese.

Businessmanul își înalță capul:

– În cincizeci și patru de ani, de când trăiesc pe planeta asta, n-am fost deranjat decât în trei rânduri. Prima oară, acum douăzeci și doi de ani, când a picat, Dumnezeu știe de unde, un cărăbuș. Făcea un zgomot îngrozitor și am greșit de patru ori la o adunare. A doua oară, acum unsprezece ani, din pricina unei crize de reumatism. Eu nu fac mișcare. Nu am timp de hoinăreală. Sunt un om serios! A treia oară ... iacă-t-o! Cum ziceam, cinci sute de milioane ...

– Milioane de ce?

Businessmanul înțelese că nu era nicio nădejde să fie lăsat în pace:

– Milioane de lucruri din acelea mărunte, care se văd câteodată pe cer.

– Muște?

– Ba nu, mărunte și care strălucesc.

– Albine?

– Ba nu. Mărunte, aurii și care-i fac pe alde pierde-vară să viseze. Eu însă sunt un om serios! Nu am timp de visuri.

– Aha! Stele.

– Chiar așa. Stele.

– Și ce faci cu cinci sute de milioane de stele?

– Cinci sute unu milioane șase sute douăzeci și două de mii șapte sute treizeci și una. Eu sunt un om serios, un om precis.

– Și ce faci cu stelele acestea?

– Ce fac cu ele?

– Da.

– Nimic. Le stăpânesc.

- Ești stăpânul stelelor?
- Da.
- Dar abia am cunoscut un rege, care...
- Regii nu stăpânesc. Ei „domnesc”. E cu totul altceva.
- Și la ce-ți folosește dacă ești stăpânul stelelor?
- Îmi folosește ca să fiu bogat.
- Și la ce-ți folosește dacă ești bogat?
- Ca să cumpăr alte stele, când cineva le descoperă.
- „Asta, își zise micul prinț, gândește cam ca bețivanul de-adineauri”. Îi mai puse totuși câteva întrebări:
- Cum poate cineva să stăpânească stelele?
- Ale cui sunt ele? răspunse morocănos businessmanul.
- Nu știu. Ale nimănui.
- Atunci sunt ale mele, deoarece eu m-am gândit cel dintâi la lucrul acesta.
- Și-i de-ajuns?
- Bineînțeles. Când găsești un diamant, care nu-i al nimănui, e al tău. Când găsești o insulă, care nu-i a nimănui, e a ta. Când ai cel dintâi o idee, o brevetezi: e a ta. Așa că eu sunt stăpânul stelelor, pentru că nimeni, înaintea mea, nu s-a gândit vreodată să le stăpânească.
- Asta așa e, zise micul prinț. Și ce faci cu ele?
- Le administrez. Le socotesc și iar le socotesc, zise businessmanul.
- Nu-i deloc ușor. Eu însă sunt un om serios!
- Micul prinț nu se mulțumi cu atât.
- Eu, dacă am un fular, pot să-l pun la gât și să-l iau cu mine. Dacă am o floare, pot s-o culeg și s-o iau cu mine. Tu însă nu poți culege stelele.
- Nu, dar pot să le depun la bancă.
- Asta cum adică?
- Adică scriu pe o bucată de hârtie câte stele am. Și pe urmă, hârtia aceasta o încui într-un sertar.
- Și asta-i tot?
- E de-ajuns!
- „Are haz, se gândi micul prinț. E destul de poetic. Nu e însă prea serios”. Cu privire la lucrurile serioase, micul prinț avea părerile lui, foarte deosebite de părerile oamenilor mari.
- Eu, mai zise el, am o floare, pe care o stropesc în fiecare zi. Am trei vulcani, pe care-i curăț în fiecare săptămână. Căci îl curăț și pe cel stins. Nu se știe niciodată. Vulcanii mei au un folos, are un folos și floarea mea, din faptul că eu sunt stăpânul lor. Tu însă nu le ești de folos stelelor...
- Businessmanul deschise gura, dar nu găsi niciun răspuns, iar micul prinț plecă.
- „Oamenii mari, de bună seamă, sunt nemaipomenit de ciudați”, își spunea el, cu nevinovăție, continuându-și călătoria.